

grundloven, en erstatning. Vi sikrer rent faktisk, hvis vi tager denne råderet, at man får fuld erstatning. Det offentlige er jo forpligtet til at gå ind og dække eventuelle tab. Tværtimod vil jeg sige, at udlejererne ved den her ordning faktisk får en meget sikrere økonomi, fordi det offentlige faktisk går ind og dækker den.

Så har vi i øvrigt, hvis vi skal snakke om ekspropriation, en regel i byfornyelsesloven, som helt svarer til det her, og hvor kommunen faktisk kan gå ind og anvise boliger i private udlejningsejendomme – hvis kommunen laver byfornyelse altså.

Med hensyn til det med at købe ejendomme har vi mest fremsat det, fordi vi har hørt kommunerne sige: Jamen vi kan jo ikke bygge mere, for vi har ikke grunde, hvor vi kan bygge mere. Så synes jeg faktisk godt, at der kunne være en mulighed for, at kommunerne kunne gå ind og købe ejendomme, og det behøver såmænd ikke blive dyrere. Det er ganske dyrt at bygge, så det behøver såmænd ikke at blive dyrere. Så de kommuner, der ikke kunne klare det på anden vis, kunne faktisk godt gå ind og købe. Og hvis vi endelig skal snakke om blanding, jamen så kunne det jo også godt være en måde til at lave en mere spredt bebyggelse med forskellige befolkningsgrupper, der bor forskellige steder.

Jeg tror også, at jeg hermed har kommenteret det, fru Lissa Mathiasen sagde, og tilsvarende det, fru Rikke Hvilshøj sagde; men jeg vil godt sige, at hvis Venstre tror på den model, som Venstre her skitserer, hvor det ikke er den almene sektor, man skal satse på, men alene ejersktoren, så tror jeg, man kommer til at tage grueligt fejl. Da Margaret Thatcher begyndte at føre sin meget behårde politik i England, måtte jo selv hun erkende, at hun faktisk havde brug for en boligsocial sektor. Hun opfandt den så på anden vis. Jeg tror, at Venstre – hvis de fik flertal og skulle til at regere og begynde at føre en sådan behård politik, hvor der kun er ejerboligen – også ville opleve, at der er nogle boligsociale behov, som man ikke kan løse på den måde, fordi man har brug for den almene sektor.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at vi har bevidst ikke lavet selve beslutningsforslaget så konkret. Når man går ned i vores bemærkninger, så ligger der faktisk ikke nogen konkrete bud i forslaget, men netop et ønske om dels at få en mere generel debat, dels – hvis det bliver til en beslutning – at få begyndt at få skubbet politikken i den rigtige retning. Og jeg synes

faktisk godt, at man kunne være åben over for, at man faktisk også godt kunne diskutere de konkrete løsninger, således at der egentlig godt kunne være forskellige løsninger på forskellige problemer.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 203: Forslag til lov om bonus ved integration af flygtninge og indvandrere i privat udlejningsbyggeri m.v.

Af Flemming Kofod-Svendsen (KRF) m.fl. (Fremsat 29/2 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Forslaget har den målsætning, at det skal give bedre muligheder for at bosætte sig i private boliger, og der har jo her i de seneste timer været mange tilkendegivelser af, at det er vi alle sammen optaget af.

Forslaget angiver så at være et alternativ til den gældende lov om kommunal anvisning, som ikke, som der står, har virket efter hensigten, og det er jeg sådan set enig i. Der har stået 18 mio. kr. på finansloven i ganske mange år efterhånden, og dem har der ikke sådan været særlig meget træk på, og det er jo i sig selv en lille historieskrivning. Det plejer jo ikke at være sådan, når der står støttepenge. Så det kunne sådan set godt tyde på, at man skulle prøve at se på, hvordan man kunne få det til at virke noget bedre.